

Indhold. Det er da ganske vist, og aldrig af mig miskjendt, at der er en saadan Forbindelse tilstede; som man kan kalde en Realforbindelse, det vil sige: der er Bestemmelser om, at Slesvig under alle Omstændigheder skal tilhøre den danske Krone; men denne Realunion er jo, som man erkjender, ingenlunde sikket ved en virkelig note Forening med Kongeriget i Henseende til Røvgivning og Administration. Det, der altsaa staaer tilbage, er netop især en Forening gennem Personligheden, gennem den arvende Fyrstestamme, og det er ogsaa netop denne, hvorved Kong Frederik den 4de sikrede denne Forbindelse med Kronen, ved nemlig udtrykkeligt at erklære Arvesølgen efter Kongelovens Regler for gjældende i Slesvig. Jeg vil gjerne indrømme, at der ogsaa udenfor dette, eller, om man ogsaa nu hæver den subsidiaire cognatiste Arvesølge efter Kongeloven, kan blive en Ret tilbage for Danmark, der påalægger Slesvig Forbindelsen med samme, om ogsaa den nye Mandstamme skulde uddøe, og som kan kaldes en Realunion; men jeg paastaar, at Forbindelsen dog derved bliver i høj Grad svækket (Hør!). Thi der ligger en overordentlig stor Magt i den paa en vis Person ifølge slige gamle bestaaende og anerkjendte Arvebestemmelser nedarvede Ret til Kronen og hvad der til hører (Hør! Hør!); der ligger en stor moralsk Magt og Betydning i en saadan nedarvet Ret baade efter Folkenes Anskuelse og i Fyrsternes Raad. Man kan ingenlunde vente, at en simpel Erklæring paa Papiret om, at en Forbindelse imellem Landsdele skal vedblive, vil erholde samme Virkning og Betydning; den kan ingenlunde fyldestgjøre den Forening, der fremtræder i en synlig Personlighed, i en Fyrste, der har faaet det Hele nedarvet fra sine Forfædre.

Det er af Premierministeren indrømmet, og det er ogsaa aldeles unægteligt, at Keiseren af Rusland i ethvert Fald vil faae en vægtig Indflydelse paa en mulig fremtidig Afgjørelse af vore Forhold, saafremt Mandstammen paany skulde uddøe. Jeg tillader mig med Hensyn dertil at spørge, om det da ikke er saa meget mere nødvendigt, at ogsaa vi søge at faae en stærk Stilling ved denne Sags Afgjørelse. Men,

opgive vi ikke netop denne Stilling ved nu at ophæve Kongelovens Arvesølge? (Hør!). Det er jo kun ved at have retlige og lovlige Præstationer at sætte imod de gottorpffe Præstationer, at man kan opnaae en saadan Stilling. Naar vi altsaa nu ophæve Kongelovens Arvesølge, vil Danmark i det ommeldte eventuelle Tilfælde komme til at staae arvingløst ligeoverfor legitime Præstationer paa en enkelt Deel af Monarchiet, og man vil være ude af Stand til at forebygge de Følger, som deraf rimeligvis ville flyde.

Den ærede Premierminister har haabet at kunne oprykke Separatismen med Rod, ved at forandre Kongelovens Arvesølge til en blot agnatist. Hans Argumentation herfor gaaer ud paa, at den forffjellige Arvesølge har været en væsentlig Årsag og Rod til de separatistiske Bevægelser, hvilket i og for sig ogsaa er ganske sandt, og han mener, at man altsaa nu ikke bør indføre en blot provisorisk gjældende eensartet Arvesølge, men en permanent, derved, at man ubetinget gjør Arvesølgen reent agnatist. Jeg tillader mig at troe, at dette Raisonnement er grundet paa en mindre klar og rigtig Opfattelse af disse Forholds Beskaffenhed, navnlig af, hvad der hører til en virkelig Arveeenhed. Til en virkelig Arveeenhed hører utvilsomt ikke blot, at der for to Lande er bestemt den samme formelle Arveret, saafom at der i begge skal gjælde den reent agnatistiske eller den agnatist-cognatistiske Arvesølge osv., men der hører hertil, foruden den Bestemmelse, at den samme Arvesølge skal gjælde, ogsaa det, at Arverettigheden er overdragen til een og samme fyrstelige Linie; ellers er ikke den samme Arvesølge eller nogen Arvesølgeeenhed tilveiebragt, ligesaa lidt som der vil fremkomme nogen Arvesølgeeenhed imellem Danmark, hvis den reent agnatistiske Arvesølge bliver antagen, og andre Lande, der have samme formelle Arvesølge. Det Provisoriske eller Ikke-Permanente ved den Ordning af Arvesølgen for det samlede Monarchie, som vi her skulle gaae ind paa, ligger altsaa slet ikke deri, om Arvesølgen her i Danmark bliver agnatist-cognatist eller reent agnatist, men det ligger i de forbeholdte gottorpffe Præstationer paa en Deel af Monarchiet; saa længe de ikke ere sjernede, saa er det forsaar